

200705129/1.

Datum uitspraak: 27 augustus 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/26623 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Rotterdam, van 21 juni 2007 in het
geding tussen:

appellant

en

de Minister van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 9 mei 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 21 juni 2007, verzonden op 26 juni 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Rotterdam, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 20 juli 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De Staatssecretaris van Justitie is in de gelegenheid gesteld een reactie in te dienen.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. D. Roemers, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. S. Zwemstra, ambtenaar van Staat.

w.g. Roemers
Lid van de enkelvoudige kamer

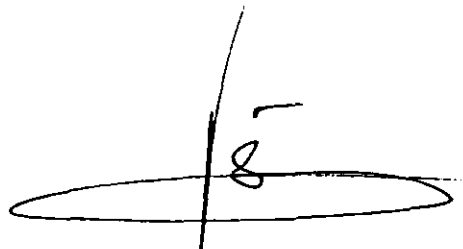
w.g. Zwemstra
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 27 augustus 2007

91-540.

Verzonden: 27 augustus 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Sector Bestuursrecht
Vreemdelingenkamer, enkelvoudig
Nevenzittingsplaats Rotterdam

Reg.nr.: AWB 06/26623
V-nummer

Inzake: eiser,
gemachtigde mr. L.E.J. Vleesenbeek, advocaat te Rotterdam,

tegen: de Minister van Justitie, voorheen de Minister voor Vreemdelingenzaken en
Integratie, verweerder, gemachtigde mr. W.J. Rohlof.

I Procesverloop

1 Eiser, geboren op en van onbekende nationaliteit, verblijft naar eigen zeggen sedert 14 mei 2002 als vreemdeling in de zin van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) in Nederland. Op 20 februari 2003 heeft hij een aanvraag ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000. Op 23 februari 2003 heeft verweerder het voornemen kenbaar gemaakt tot afwijzing van de aanvraag. Op dezelfde datum heeft eiser zijn zienswijze hierop naar voren gebracht. Bij besluit van 23 februari 2003 heeft verweerder de aanvraag afgewezen. Op 24 februari 2003 heeft eiser tegen dit besluit beroep ingesteld. Op 19 december 2003 heeft verweerder het besluit van 23 februari 2003 ingetrokken. Op 25 januari 2005 is eiser nader gehoord. Eiser heeft bij brief van 17 februari 2005 nadere aanvullingen op dit gehoor ingediend. Op 16 november 2005 heeft het Bureau Medische Advisering (BMA) een advies uitgebracht. Op 10 januari 2006 heeft verweerder het voornemen uitgebracht tot afwijzing van de aanvraag. Eiser heeft bij brief van 6 februari 2006 zijn zienswijze naar voren gebracht. Bij besluit van 9 mei 2006 heeft verweerder de aanvraag afgewezen.

2 Op 31 mei 2006 heeft eiser tegen dit besluit beroep ingesteld bij de rechtbank. Verweerder heeft op 1 februari 2007 een verweerschrift ingediend.

3 De openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden op 15 februari 2007. Ter zitting is verschenen eiser in persoon, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder is verschenen bij gemachtigde. Tevens is verschenen F. Ivanov, tolk in de Russische taal.

II Overwegingen

1.1 Ingevolge artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, b en c van de Vw 2000 kan een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000 worden verleend aan de vreemdeling:

- a. die verdragsvluchteling is;
- b. die aannemelijk heeft gemaakt dat hij gegronde redenen heeft om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan folteringen, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of straffingen;

AWB 06/26623

2

c. van wie naar het oordeel van verweerder op grond van klemmende redenen van humanitaire aard die verband houden met de redenen van zijn vertrek uit het land van herkomst, in redelijkheid niet kan worden verlangd dat hij terugkeert naar het land van herkomst.

1.2 Ingevolge artikel 31, eerste lid van de Vw 2000 wordt een aanvraag als vorenbedoeld afgewezen indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gebaseerd op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen.

1.3 Ingevolge het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen (Vluchtelingenverdrag) is sprake van vluchtelingschap in het geval dat de betrokkene uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en hij de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen.

1.4 Artikel 31, tweede lid, aanhef en onder c, f en k, van de Vw 2000, luidt als volgt:
"Bij het onderzoek naar de aanvraag wordt mede betrokken de omstandigheid dat:
c. de vreemdeling niet beschikt over een voor toegang tot Nederland vereist document voor grensoverschrijding, tenzij hij zich onverwijld onder opgave van de plaats waar of waarlangs hij Nederland is binnengekomen heeft vervoegd bij een ambtenaar, belast met de grensbewaking of het toezicht op vreemdelingen, en daar kenbaar heeft gemaakt dat hij asiel wenst;
f. de vreemdeling ter staving van zijn aanvraag geen reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden kan overleggen die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag, tenzij de vreemdeling aannemelijk heeft gemaakt dat het ontbreken van deze bescheiden niet aan hem is toe te rekenen;
k. bij het onderzoek naar de aanvraag wordt mede betrokken de omstandigheid dat de vreemdeling een gevaar vormt voor de openbare orde of nationale veiligheid."

2 Eiser heeft aan zijn (tweede) asielaanvraag ten grondslag gelegd dat hij na terugkeer in zijn land van herkomst problemen heeft ondervonden. Daartoe heeft hij – zakelijk weergegeven – het volgende verklaard. Op 25 februari 2002 is hij aangehouden en tot 29 april 2002 is hij gedetineerd geweest op verdenking van samenwerking met illegale groeperingen. Eiser heeft verklaard dat hij een paspoort wilde aanvragen onder valse personalia omdat hij wist dat hij werd gezocht. Zijn vriend ging dit voor hem regelen. kwam echter terug met vier politiemannen die eiser arresteerden. In de gevangenis werd eiser het aanbod gedaan om als informant op te treden voor de veiligheidsdienst. Eiser accepteerde dit om vrij te komen. Hij kreeg een verklaring mee en zijn rijbewijs terug, daarnaast kreeg hij een identiteitsbewijs. Eiser stelt dat alle inwoners van zijn geboortedorp, verdacht zijn van betrokkenheid bij de Wahabieten. Eiser vreest dat hij bij terugkeer naar de Russische Federatie alsnog terecht moet staan.

3 Verweerder heeft de aanvraag van eiser afgewezen op grond van het eerste lid van artikel 31 van de Vw 2000 in samenhang met het bepaalde in het tweede lid, aanhef en onder c, f en k van dat artikel. Verweerder legt hieraan ten grondslag dat eiser zich niet onverwijld heeft gemeld na binnenkomst in Nederland. Voorts heeft eiser verwijtbaar onvoldoende documenten overgelegd over zijn reisroute en onvoldoende gedetailleerde verklaringen afgelegd. Verder heeft verweerder overwogen dat eiser tijdens zijn eerste verblijf hier te lande bij onherroepelijk vonnis van 20 oktober 2001 is veroordeeld vanwege

AWB 06/26623

3

winkeldiefstal, zodat tot aan 20 oktober 2006 kan worden meegewogen dat eiser een gevaar vormt voor de openbare orde. Verweerder stelt zich op het standpunt dat niet wordt getwijfeld dat eiser gedetineerd is geweest op verdenking van overtreding van artikel 208, en dat hij vanwege zijn psychische aandoening is vrijgelaten voor de terechtzitting. De vermoedens die eiser daaraan ontleent missen evenwel volgens verweerder realiteitszin. Verweerder acht ongeloofwaardig dat eiser te vrezen heeft voor vervolging. Met betrekking tot de psychische klachten van eiser stelt verweerder zich op basis van het advies van het BMA van 16 november 2005 op het standpunt dat terugkeer naar het land van herkomst geen schending betekent van artikel 3 van het Europees verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM). Tot slot zijn er geen andere klemmende redenen van humanitaire aard aangevoerd. Verweerder ziet dan ook geen reden voor toelating.

3 Eiser kan zich niet verenigen met het standpunt van verweerder. Hij voert daartoe onder meer aan dat hij zich zesmaal in Rijnbergen heeft aangemeld. De administratie van verweerder deugt niet. De vijfde maal kreeg hij een briefje dat hij zich in Ter Apel moest melden, maar werd voordien in bewaring gesteld. Eiser stelt dat hij psychisch in een slechte situatie verkeerde. Na drie jaar valt niet in te zien waarom het niet melden wordt tegengeworpen. Verweerder heeft niet gemotiveerd waarom een veroordeling tijdens een eerder verblijf in Nederland thans is tegengeworpen. Een belangenafweging terzake ontbreekt. Het standpunt van verweerder inzake de ongeloofwaardigheid is niet consistent. Eiser heeft bewijs geleverd dat hij is vastgehouden. Verweerder acht het relaas enerzijds geloofwaardig en dan weer niet getuigen van realiteitszin. Verweerder heeft ten onrechte geen onderzoek gedaan. De omstandigheid dat hij is vrijgelaten houdt niet in dat hij niets te vrezen heeft. Eiser doet een beroep op klemmende redenen van humanitaire aard, met name zijn schrijnende psychische situatie. Verweerder heeft ten onrechte een beoordeling van schrijnendheid achterwege gelaten, aldus eiser.

4.1 De rechtbank overweegt het volgende.

4.2.1 Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder de omstandigheden als bedoeld in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder c, f en k van de Vw 2000 terecht betrokken bij het onderzoek of de aanvraag kon worden afgewezen betrokken. Hetgeen eiser hiertegen heeft aangevoerd, heeft verweerder in redelijkheid niet tot het oordeel hoeven leiden dat die omstandigheden zich niet voordoen of niet aan eiser kunnen worden toegerekend.

4.2.2 Het voorgaande heeft tot gevolg dat in het relaas van eiser geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden mogen voorkomen. Dit betekent dat van het asielrelaas een positieve overtuigingskracht moet uitgaan om als geloofwaardig aangemerkt te kunnen worden.

4.2.3 De rechtbank is van oordeel dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het relaas van eiser een dergelijke overtuigingskracht ontbeert en overweegt hiertoe het volgende.

4.2.4 Verweerder heeft het relaas van eiser beoordeeld conform de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 11 februari 2004, LJN AS539, waarin is overwogen dat naast de beoordeling van de geloofwaardigheid van de door de asielzoeker naar voren gebrachte feiten ook het realiteitsgehalte van de met betrekking tot

AWB 06/26623

4

die feiten geuite vermoedens dient te worden beoordeeld om daaraan een oordeel te verbinden over de geloofwaardigheid van het relaas. Het oordeel van verweerder over de vaststelling van de feiten en het realiteitsgehalte van de met betrekking tot die feiten geuite vermoedens dient de rechter terughoudend te toetsen.

Verweerder heeft in dit geval overwogen dat de ongeloofwaardigheid wordt veroorzaakt door de eigen vermoedens die eiser met betrekking tot zijn detentie heeft geuit. Met name doelt verweerder op de verklaringen van eiser dat hij uit de gevangenis is vrijgelaten door op een aanbod in te gaan om als informant voor de veiligheidsdienst te dienen. Verweerder acht niet aannemelijk dat eiser, gelet op de medische problemen die eiser stelt te hebben ondervonden en waarvan hij nog steeds last stelt te hebben, door de veiligheidsdienst zou zijn gevraagd als informant op te treden. De verklaring dat de medische redenen om hem in vrijheid te stellen een smoes waren, zoals eiser stelt, wordt evenmin aannemelijk geacht, omdat eiser nu juist heeft verklaard en met stukken heeft onderbouwd dat hij inderdaad behandeld is vanwege psychosen. Ook de verklaring van eiser dat hij vermoedt dat hij aan de hand van de pasfoto is herkend en dat zijn naam waarschijnlijk op een opsporingslijst voorkwam omdat het hele dorp verdacht was, heeft verweerder niet geloofwaardig geacht. De rechtbank is van oordeel dat verweerder op deze gronden zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het asielrelaas van eiser een positieve overtuigingskracht ontbeert en dat verweerder dat relaas als ongeloofwaardig heeft kunnen beoordelen.

4.2.5 Gelet op het voorgaande heeft verweerder zich terecht op het standpunt gesteld dat eiser niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij gegronde vrees voor vervolging als bedoeld in het Vluchtelingenverdrag heeft. Verweerder heeft derhalve terecht besloten tot onthouding van een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a van de Vw 2000.

4.3 Nu hetgeen eiser heeft aangevoerd geen grond biedt voor het oordeel dat verweerder zich niet op het standpunt heeft mogen stellen dat eiser geen specifieke, hem persoonlijk betreffende feiten en omstandigheden terzake aannemelijk heeft gemaakt, levert het aangevoerde evenmin grond op voor het oordeel dat verweerder zich ten onrechte op het standpunt heeft gesteld dat eiser niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan foltering, onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen en dat hij om die reden niet in aanmerking komt voor verlening van een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vw 2000.

4.4 Evenmin is gebleken van klemmende redenen van humanitaire aard die tot toelating nopen. De stelling van eiser dat verweerder ten onrechte niet is ingegaan op zijn in de zienswijze gedane beroep op schrijnende omstandigheden mist feitelijke grondslag. Verweerder heeft in het bestreden besluit daaromtrent overwogen dat dit beroep niet nader is onderbouwd. De rechtbank overweegt dat eiser zijn beroep op schrijnende omstandigheden heeft onderbouwd met de enkele verwijzing naar het gehele dossier, hetgeen verweerder terecht als onvoldoende concreet heeft afgedaan. Hetgeen uit het dossier het meest duidelijk naar voren komt, de psychische gesteldheid van eiser, heeft verweerder reeds in het kader van de beoordeling van artikel 3 EVRM meegewogen. Daarnaast zijn er in het advies van het BMA evenmin aanknopingspunten voor toelating te vinden. Van andere omstandigheden is niet gebleken.

5 Het beroep is derhalve ongegrond.

AWB 06/26623

5

6 De rechtbank ziet geen aanleiding voor een proceskostenveroordeling.

AWB 06/26623

6

III Bestissing

De rechtbank 's-Gravenhage,

rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan door mr. B.A. Jong, rechter, en uitgesproken in het openbaar op
21 juni 2007, in tegenwoordigheid van mr. I.M.L.J. Spierings, griffier.

De griffier:

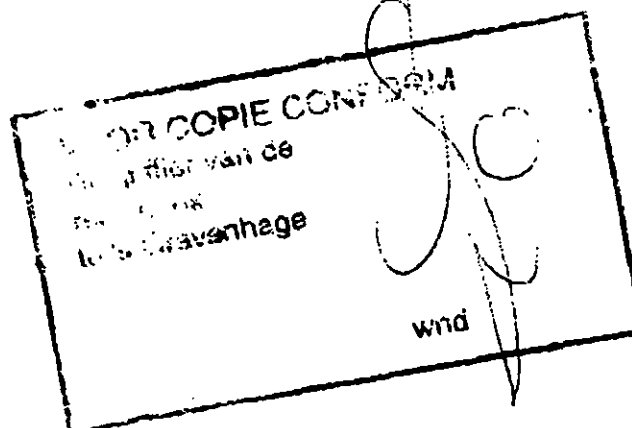
De rechter:

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier. Het beroepschrift dient één of meer grieven tegen de uitspraak van de rechtbank te bevatten en moet worden geadresseerd aan de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Voor informatie over de wijze van indienen van het hoger beroep kunt u www.raadvanstate.nl raadplegen.

afschrift verzonden op:

VERZONDEN 26 JUNI 2007



Rechtbank te 's-Gravenhage

**zittinghoudende te Rotterdam
Vreemdelingenkamer**

Postadres: Postbus 50957, 3007 BV Rotterdam

[] **AANTEKENEN**
[] **PER FAX ((010) 225 13 17)**

De heer mr. L.E.J. Vleesenbeek
Postbus 25025
3001 HA Rotterdam

Bezoekadres
Wilhelminaplein 100/125
Rotterdam
Telefoon (010) 297 12 34
Fax (010) 297 25 84
Rabobank 18 23 25 892

Onderdeel
Contactpersoon
Doorkiesnummer(s)
Faxnummer afdeling
Datum
Oms kenmerk
Lijw kenmerk
Bijlage(n)
Onderwerp

Team 3 Vreemdelingenteam
mevr C.A. Wolda-Stegers
2403
010-2972584
26 juni 2007
procedurenummer 06 / 26629 BEPTDN JON1 V1 SPI
casusnummer

Bij beantwoording de datum en
ons kenmerk vermelden.
Wilt u slechts één zaak in uw
brief behandelen.

het beroep van
justitienummer:
CRV-nummer:

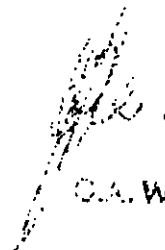
Geachte heer,

Hierbij zend ik u een kopie van de uitspraak in bovenvermelde procedure.

Voor het instellen van een rechtsmiddel verwijs ik u naar de uitspraak.

Hoogachtend,

griffier


C.A. Wolda

DW003

HET VAN SCHIJNDELHUIS**ADVOCATEN EN PROCUREURS**

1

TOEVOEGING IS AANGEVRAAGD

PER FALK COURIER

Raad van State

Afdeling Bestuursrechtspraak

Hoger Beroep vreemdelingenzaken

Postbus 16113

2500 BC 's-Gravenhage

alsmede per telefax: 070-3651380

Hogerberoepschrift**justitienummer**

CTV

Geven eerbiedig te kennen:

MR G.F. VAN DER HARDT ABERSON

MR L. HENNINK

MR L.E.J. VLEESBEEK

MR R. HAZE

MR L.M.M. FRUYTIER

MR M.M. VOLWERK

RAAD VAN STATE	
INGEDIENEN	
20 JUL 2007	
ZAKEN:	200705129-1
AAN:	
DEHANTELD: DD:	PAR:

2976-A

geboren op van onbekende
nationaliteit, thans verblijvende te te dezer zake domicilie kiezende te Rotterdam aan de
Westzeedijk 108 ten kantore van zijn gemachtigde de advocaat en procureur Mr L.E.J.
Vleesenbeek, die hierbij nadrukkelijk verklaard bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd door appellant
tot het instellen van hoger beroep middels dit hoger beroepschrift alsmede het Hoger
Beroepschrift in te dienen en te ondertekenen alsmede tot het voeren van deze hoger
beroepsprocedure.

Op 26 juni 2007 is de uitspraak van de Rechtbank 's-Gravenhage Zittinghoudende te Rotterdam
d.d. 21 juni 2007 onder nummer AWB 06/26623 aan de gemachtigde toegezonden (zie bijlage 1)
Tegen deze uitspraak staat beroep open bij Uw Raad van State weshalve u bevoegd bent van het
onderhavige beroepschrift kennis te nemen.

Appellant kan zich niet verenigen met de uitspraak van de rechtbank voornoemd.

Deze beschikking is immers in strijd met het vluchtelingenverdrag, het Europees Verdrag ter
Bescherming van de Rechten van de Mens, de Vreemdelingenwet en de beginselen van behoorlijk
bestuur, althans de beslissing had in redelijkheid niet genomen kunnen worden.

Appellant is vluchteling danwel een (potentieel) slachtoffer van ernstige
mensenrechtsschendingen, althans kan van hem om klemmende redenen van humanitaire aard
verband houdend met zijn persoonlijke omstandigheden (geprojecteerd tegen de achtergrond van
de politieke en mensenrecht-situatie in zijn land van herkomst) in redelijkheid niet gevergd
worden dat hij naar zijn land van herkomst terugkeert.

POSTBUS 25025
3001 HA ROTTERDAM
WESTZEEDIJK 108
3016 AH ROTTERDAM
TEL. 010 - 466 23 33
FAX 010 - 225 13 17

Het Van Schijndelhuis is een kantorenmaatschap tussen advocatenkantoren Mr G.F. van der Hardt Aberson en de
maatschap Mr L. Hennink & Mr L.E.J. Vleesenbeek

De aansprakelijkheid van Het Van Schijndelhuis is beperkt tot het bedrag dat in het desbetreffende geval door
onze beroepsaansprakelijkheidsverzekering wordt uitbetaald.

HET VAN SCHIJNDELHUIS

ADVOCATEN EN PROCUREURS

2

Appellant is van oordeel dat hij in elk geval in de gelegenheid behoort te worden gesteld de (administratieve) hogerberoepsprocedure in Nederland voor te bereiden en bij te wonen, Appellant beroept zich daarbij op jurisprudentie van de Hoge Raad der Nederlanden sinds het arrest van de Hoge Raad inzake (dd 22 juni 1984, RV 19834 no GV F-131 AB 1985, no 40 NJ 1985, NO 82)

Appellant stelt dat op zijn minst twijfel mogelijk is over de vraag of appellant ten tijde van zijn vluchten uit het land van herkomst vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève had.

Appellant voert, om het voorgaand genoemde nader te onderbouwen de navolgende grieven aan :

Algemeen

Appellant beschouwt per grief als herhaald en ingelast datgene gesteld in de zienswijze alsmede in beroep.

Grief 1 betreft 4.2.1 van de uitspraak.

Toelichting: ten onrechte is aan appellant tegengeworpen omstandigheden als genoemd in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder c, f en k.

Appellant verwijst naar hetgeen hij terzake heeft opgemerkt. De rechtbank stelt slechts dat hetgeen eiser hietegen heeft aangevoerd, heeft verweerder in redelijkheid niet tot het oordeel hoeven leiden dat die omstandigheden zich niet voordoen of niet aan eiser kunnen worden toegerekend.. Feitelijk motiveert de rechtbank niets, doch geeft zonder enige inhoudelijke reactie verweerder gelijk. Zulks is in strijd met de motiveringsplicht en sprake is van schending van het recht..

Appellant was hier bekend, hetgeen hij heeft bgesteld omtrent de aanmeldingen bij AC Rijsbergen betreft de destijds gebruikelijke gang van zaken en hij is zelfs in vreemdelingenbewaring gesteld.

Hetgeen door appellant is aangevoerd had moeten leiden tot een gegrondverklaring van het beroep.

Grief 2 betreft 4.2.3 in combinatie met 4.2.4 en 4.22

Toelichting:

Gezien hetgeen appellant heeft aangevoerd terzake de geloofwaardigheid (pag 3 en 4 aanvullende gronden beroep) alsmede gezien hetgeen in de bestreden beschikking terzake is opgemerkt kan niet anders dan worden geconcludeerd dan dat sprake is van een zeer gebrekkige motivering van de bestreden beschikking. Immers feitelijk gaat de beschikking uit van geloofwaardigheid om dan vervolgens weer tot ongeloofwaardigheid te concluderen. Van belang is ook dat verweerder voorts geen nader onderzoek heeft gedaan, terwijl appellant wel degelijk bewijsstukken heeft overhandigd..

Te past hetgeen appellant heeft verteld zeer goed in het beeld dat bestaat omtrent het land van herkomst.

Ten onrechte is dan ook het beroep ongegrond verklaard.

HET VAN SCHIJNDELHUIS

ADVOCATEN EN PROCUREURS

3

Grief 3 betreft 4.4.

Toelichting

Ten onrechte heeft de rechtbank geconcludeerd dat verweerder zich op het standpunt heeft kunnen stellen dat geen sprake is van klemmende redenen van humanitaire aard alsmede dat e.e.a. reeds is meegewogen in het kader van een afweging ex art. 3 EVRM.

Het dossier geeft daartoe alle aanleiding.

Ook op dit punt is het beroep ten onrechte ongegrond verklaard.

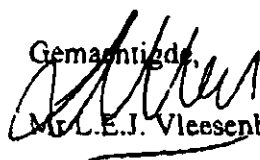
Grief 4 betreft 5 en 6 van de uitspraak

Gezien hetgeen is opgemerkt in de grieven 1 t/m 3 is het beroep ten onrechte ongegrond verklaard en is verweerder ten onrechte niet in de proceskosten veroordeeld.

Redenen waarom appellant zich wendt tot Uw Raad van State met het eerbiedig verzoek de uitspraak d.d. 21 juni 2007 met verzenddatum 26 juni 2007 van de Rechtbank te 's-Gravenhage Zittinghoudende te Rotterdam onder nummer AWB 06/26623 te vernietigen en opnieuw rechtdoende het verzoek van appellant alsnog toe te wijzen danwel de zaak terug te verwijzen voor het nemen van een nieuwe beslissing.

Rotterdam, 20 juli 2007

Gemachtigde.


Mr. L.E.J. Vleesenbeek